

Rep. nr. 39/15

*

NB-013-14
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
beslissing van 14
december 2015

*

Beroep tegen de
beslissing van de
Kamer van eerste
aanleg van 22 oktober
2014

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : A..., Vereniging zonder winstoogmerk (ondernemingsnummer: XXXX), met maatschappelijke zetel te XXXX,

appellant,

voor wie optreedt als raadsman: mr. B... loco mr. C..., advocaten met kantoor te XXXX.

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr. D..., geneesheer-inspecteur, en mevrouw E..., attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van de Dgec;
- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 22 oktober 2014, ter kennisgeving gegeven aan de betrokken partijen op 29 oktober 2014;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 26 november 2014, ontvangen op de griffie op 28 november 2014;
- de besluiten van geïntimeerde van 25 februari 2015, neergelegd op de griffie op 25 februari 2015;
- de besluiten van appellant van 3 maart 2015, ontvangen op de griffie op 9 maart 2015;
- de oproepingsbrieven van 17 juli 2015.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2015:

- mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellanten;
- mevr. E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde;
- dr. D... in de uiteenzetting van het technische luik van de besluiten van namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden daarna gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 24 november 2015, waar de zaak verder in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 14 december 2015. .

1. VOORWERP VAN HET GESCHIL

Er werd een onderzoek ingesteld door huidig geïntimeerde inzake de realiteit en conformiteit van de prestaties die door huidige appelland werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Het onderzoek resulteerde in het opstellen van een proces-verbaal van vaststelling d.d. 27 juli 2011.

In een procedure voor de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV, diende huidige appelland zich te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

"1.Het attesteren van verstrekkingen op verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp niet conform de wet en haar uitvoeringsbesluiten

Reglementaire basis.

Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 2n

n) onder "zorgverlener", de beoefenaars van de geneeskunst, de kinesitherapeuten, de verpleegkundigen, de paramedische medewerkers, de verplegingsinrichtingen, de inrichtingen voor revalidatie en herscholing en de andere diensten en instellingen. Worden voor de toepassing van de artikelen 73bis en 142 gelijkgesteld met zorgverleners, de natuurlijke of rechtspersonen die hen tewerkstellen die de zorgverlening organiseren of die de inning van de door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging verschuldigde bedragen organiseren;

Art. 73 bis.

Onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, is het de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1 :

2° hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, zijn uitvoeringsbesluiten of de krachtens deze wet afgesloten overeenkomsten en akkoorden;

1.1. Het attesteren van verstrekkingen 425294 of 425692 (forfait B) daar waar niet voldaan is aan de bepalingen van artikel 8 § 1, 1° II en 2° II (fysieke afhankelijkheidstoestand)

Reglementaire basis.

K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en haar wijzigingen,

"AFDELING 4. - Verzorging verleend door gegradueerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten/ ziekenhuisassistenten of met dezen gelijkgestelden."

"Art. 8. § 1. De volgende verstrekkingen worden beschouwd als verstrekkingen waarvoor de bekwaming van gegradueerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten / ziekenhuisassistenten of met dezen gelijkgestelden, hierna verpleegkundigen genoemd (W), vereist is. Voor de specifieke technische verpleegkundige verstrekkingen, bedoeld in rubriek III van § 1, 1°, 2° en 3° en voor de forfaitaire en supplementaire honoraria voor palliatieve patiënten bedoeld in rubriek IV en V van § 1, 1° en 2° is evenwel de bekwaming van gegradueerde verpleegkundige of met deze gelijkgestelde, vroedvrouw of verpleegkundige met brevet vereist

1° . Verstrekkingen verleend in de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende.

II. Forfaitaire honoraria per verzorgingsdag voor zwaar zorgafhankelijke patiënten.

425294: Forfaitair honorarium, forfait B genoemd, dat één keer per verzorgingsdag wordt toegekend voor het geheel van de verpleegkundige verzorging, verleend aan de rechthebbende wiens fysieke afhankelijkheidstoestand beantwoordt aan de volgende criteria:

- afhankelijk wegens het criterium zich wassen en het criterium zich kleden (score 3 of 4), en*
- afhankelijk wegens het criterium transfer en verplaatsingen en het criterium toiletbezoek (score 3 of 4) en*
- afhankelijkheid wegens het criterium continentie en/of het criterium eten (score 3 of 4)*

W 7,371

2° Verstrekkingen verleend in de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende tijdens het weekeind of op een feestdag

II. Forfaitaire honoraria per verzorgingsdag voor zwaar zorgafhankelijke patiënten."

425692: Forfaitair honorarium, forfait B genoemd, dat één keer per verzorgingsdag wordt toegekend voor het geheel van de verpleegkundige verzorging, verleend aan de rechthebbende wiens fysieke afhankelijkheidstoestand beantwoordt aan de volgende criteria:

- afhankelijk wegens het criterium zich wassen en het criterium zich kleden (score 3 of 4), en*

- afhankelijk wegens het criterium transfer en verplaatsingen en het criterium toiletbezoek (score 3 of 4) en*

- afhankelijkheid wegens het criterium continentie en/of het criterium eten
(score 3 of 4)
W 10,944

Conclusie.

Bij 1 verzekerde werd in de periode van 01/06/2009 tot en met 30/11/2010 (met invoerdatum van 28/07/2009 tot 27/12/2010) de volgende nomenclatuurnummers ten onrechte aangerekend:

373 x 42529416 W 7,371

165 x 425692 W 10,944

De onterechte uitgave van de ziekteverzekering voor het geheel van niet reglementair aangerekende verstrekkingen forfait B, bedraagt, € 13.721,57 met verschilregel.

Dit bedrag werd niet terugbetaald.

2. attesteren van verstrekkingen 425272 of 425670 (forfait A) daar waar niet voldaan is aan de bepalingen van artikel 8 § 1, 1° II en 2° II (fysieke afhankelijkheidstoestand)

Reglementaire basis.

K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en haar wijzigingen,

"**AFDELING 4.** - Verzorging verleend door gegradueerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten/ ziekenhuisassistenten of met dezen gelijkgestelden."

"**Art. 8. § 1.** De volgende verstrekkingen worden beschouwd als verstrekkingen waarvoor de bekwaming van gegradueerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten / ziekenhuisassistenten of met dezen gelijkgestelden, hierna verpleegkundigen genoemd (W), vereist is. Voor de specifieke technische verpleegkundige verstrekkingen, bedoeld in rubriek III van § 1, 1°, 2° en 3° en voor de forfaitaire en supplementaire honoraria voor palliatieve patiënten bedoeld in rubriek IV en V van § 1, 1° en 2° is evenwel de bekwaming van gegradueerde verpleegkundige of met deze gelijkgestelde, vroedvrouw of verpleegkundige met brevet vereist

1°. Verstrekkingen verleend in de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende.

II. Forfaitaire honoraria per verzorgingsdag voor zwaar zorgafhankelijke patiënten.

425272: Forfaitair honorarium, forfait A genoemd, dat één keer per verzorgingsdag wordt toegekend voor het geheel van de verpleegkundige verzorging, verleend aan de rechthebbende wiens fysieke afhankelijkheidstoestand beantwoordt aan de volgende criteria:

- afhankelijk wegens het criterium zich wassen en het criterium zich

kleden (score 3 of 4), en
- afhankelijk wegens het criterium transfer en verplaatsingen en/of het criterium toiletbezoek (score 3 of 4)
W 3,825

2° Verstrekkingen verleend in de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende tijdens het weekeind of op een feestdag

II. Forfaitaire honoraria per verzorgingsdag voor zwaar zorgafhankelijke patiënten."

425670: Forfaitair honorarium, forfait A genoemd, dat één keer per verzorgingsdag wordt toegekend voor het geheel van de verpleegkundige verzorging, verleend aan de rechthebbende wiens fysieke afhankelijkheidstoestand beantwoordt aan de volgende criteria:
- afhankelijk wegens het criterium zich wassen en het criterium zich kleden (score 3 of 4), en
- afhankelijk wegens het criterium transfer en verplaatsingen en/of het criterium toiletbezoek (score 3 of 4)
W 5,710

Conclusie.

Bij 7 verzekerden werd in de periode van 02/06/2009 tot en met 24/11/2010 (met invoerdatum van 28/07/2009 tot 27/12/2010) de volgende nomenclatuurnummers ten onrechte aangerekend:

163 x 42529416 W 7,371

De onterechte uitgave van de ziekteverzekering voor het geheel van niet reglementair aangerekende verstrekkingen forfait A, bedraagt, € 1.177,81 met verschilregel.

Er werd € 1.214,56 terugbetaald."

De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV oordeelde in zijn administratieve beslissing van 28 maart 2013 als volgt:

"- stelt vast dat de feiten die zijn vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 27 juli 2011 naar genoegen van recht bewezen zijn en houdt ze dus aan;

- stelt vast dat de feiten een inbreuk zijn op het bepaalde in artikel 73bis, en 2° van de gecoördineerde ZIV-wet;

- vordert van het A... op basis van artikel 142, § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet de nog niet eerder terugbetaalde waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van € 13.684,80 (14.899,38 – 1.214,58) terug.

- legt aan het A... bovendien overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek op voor tenlasteleggingen 1 en 2 een effectieve administratieve geldboete van € 250 x 5,5 opdecimes zijnde € 1.375."

Tegen die administratieve beslissing tekende appellant beroep aan.

- **Betwiste beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 22.10.2014**

De Kamer van eerste aanleg oordeelde in de thans bestreden beslissing als volgt:

"(...) Recht doende op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep van appellant ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt de bestreden beslissing van 28 maart 2013 in al zijn geledingen;

Veroordeelt appellant tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, hetzij € 14.899,38.

Veroordeelt appellant tot betaling van een administratieve geldboete van € 250 x 5,5 hetzij € 1.375.

Stelt vast dat appellant reeds 14.899,36 € terugbetaalde. (...)"

Het is die beslissing die thans wordt aangevochten voor de Kamer van Beroep.

Vorderingen voor de Kamer van Beroep

Appellant vordert blijkens de besluiten van 3 maart 2015:

"Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing teniet te doen in al haar onderdelen en aldus:

- *In hoofdorde: de vordering van geïntimeerde minstens als ongegrond af te wijzen;*
- *In ondergeschikte orde slechts een 'herscoring' van forfait B naar forfait A te weerhouden en geen administratieve geldboete op te leggen;*
- *In meer ondergeschikte orde geen administratieve geldboete op te leggen;*

- *In meest ondergeschikte orde en voor zover de vordering tot terugbetaling en de vordering tot betaling van een administratieve geldboete gegrond zou worden verklaard, overeenkomstig de toepassing van de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek een administratieve geldboete van €25 tot €250 op te leggen en deze geldboete volledig met uitstel op te leggen;*

Geïntimeerde vordert blijkens de besluiten van 25 februari 2015:

“- het beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

- dienvolgens, de bestreden beslissing van de Kamer van eerste aanleg integraal te bevestigen.”

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van appellante

De appellante voelt zich gegriefd door de bestreden beslissing en roept volgende grieven in:

- Dat de beslissing van de leidend ambtenaar laattijdig is en manifest geen uitwerking kon hebben
- De schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; inzonderheid de motiveringsplicht, de gebrekkige bewijsvoering en het rechtszekerheidsbeginsel
- De schending van het beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtsinstantie
- Het feit dat de verschillende tenlasteleggingen niet bewezen zijn, en dat het herevalueren van iemands afhankelijkheidsgraad, de test van de redelijkheid niet kan doorstaan ;
- Dat (specifiek) bepaalde patiënten in strijd met de realiteit door de inspecteurs-verplegers ondergeschoord werden in de KATZ-schaal.
- Dat gelet op de goede trouw van appellante, in geen geval een administratieve geldboete kan worden opgelegd.

Appellante vraagt dat de Kamer van beroep zou oordelen als volgt:

De bestreden beslissing teniet te doen in al haar onderdelen en

aldus:

In hoofdorde de vordering van geïntimeerde onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;

In ondergeschikte orde geen administratieve geldboete op te leggen;

In meest ondergeschikte orde en voor zover de vordering van geïntimeerde tot terugbetaling en de vordering tot betaling van een administratieve geldboete gegrond zou worden verklaard, overeenkomstig de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek een administratieve geldboete van € 25 tot € 250 op te leggen en deze geldboete met uitstel op te leggen;

2. Standpunt van de geïntimeerde

Geïntimeerde vraagt dat de Kamer van beroep het beroep ongegrond zou verklaren en bijgevolg de beslissing *a quo* te bevestigen.

3. Beoordeling

3.1. Over het middel van de (on)tijdigheid van de beslissing van de leidend ambtenaar

3.1.1. De appellante werpt op dat de beslissing van de leidend ambtenaar laattijdig is en geen uitwerking kon hebben.

3.1.2. De Kamer van beroep is van oordeel dat het feit dat de beslissing effectief laattijdig ter kennis werd gebracht, niet tot verval van de vordering kan leiden.

3.1.3. De betwisting in deze zaak betreft de aanrekening van niet uitgevoerde verstrekkingen en van niet conforme verstrekkingen in de zin van artikel 73bis, 1° en 2° van de ZIV-wet van 14 juli 1994.

3.1.4. Krachtens artikel 142, § 3, 2° van de ZIV-wet moet de beslissing van de Leidend ambtenaar op straffe van verval binnen een termijn van twee jaar volgend op de datum van het proces-verbaal van vaststelling worden ingeleid en wordt de zorgverlener hierbij uitgenodigd om de verweermiddelen binnen de twee maanden te bezorgen, zoals bepaald in

artikel 143, § 2 van de ZIV-wet.

In huidige zaak diende volgens de bepaling ingelast bij artikel 39, 3° van de Wet van 29 maart 2012 (*B.S.* 30 maart 2012) de beslissing van de Leidend ambtenaar te worden genomen binnen de drie maanden volgend op de ontvangst van de verweermiddelen of, bij ontstentenis daarvan, binnen de drie maanden volgend op het verstrijken van de termijn die daartoe conform artikel 143, § 2 van de ZIV-wet is verleend.

In de wet wordt niets bepaald tot welk gevolg een overschrijding van de termijn van drie maanden aanleiding kan geven.

- 3.1.5.** Ter zake staat het vast en wordt niet betwist dat de termijn voor de inleiding van de zaak bij de leidend ambtenaar, namelijk binnen twee jaar na de datum van het proces-verbaal van vaststelling, is nageleefd.

Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 27 februari 2011 en werd aangetekend verzonden op 22 november 2011. De appellante werd daarop bij aangetekende brief van 13 augustus 2012 via de synthesenota op de hoogte gebracht van de inbreuken die haar ten laste werden gelegd en werd tegelijk uitgenodigd om haar verweermiddelen binnen de twee maanden te bezorgen. De termijn van twee jaar voor de inleiding van de betwisting werd hoe dan ook gerespecteerd.

De appellante heeft daarop een verweerschrift ingesteld. Dit werd op 27 september 2012 ter griffie ingeschreven.

De Leidend ambtenaar heeft een beslissing genomen op 28 maart 2013, dus buiten de termijn van drie maanden bedoeld in artikel 143, § 3 van de ZIV-wet van 14 juli 1994.

- 3.1.6.** De geïntimeerde heeft echter gelijk door te stellen dat de overschrijding van die termijn niet is voorgeschreven op straffe van verval of van nietigheid.

De Kamer van Beroep stelt immers vast dat noch ten aanzien van het nemen van de beslissing van de leidend ambtenaar, noch ten aanzien van de kennisgeving ervan, een sanctie is voorzien in de wet.

- 3.1.7.** Het argument van de appellante dat het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden, faalt naar recht.

Het is immers niet zo dat elke overschrijding van de termijn door een zorgverlener met verval of nietigheid wordt bestraft.

De Kamer van Beroep stelt immers vast dat de overschrijding van de termijn om verweermiddelen in te dienen binnen de termijn van twee maanden voorzien in artikel 143, § 2, derde lid, evenmin op straffe van nietigheid of verval is voorgeschreven.

- 3.1.8. Op grond van deze overwegingen besluit de Kamer van Beroep dat de exceptie van laattijdigheid van de beslissing van de leidend ambtenaar geen aanleiding kan geven tot een verval van deze beslissing, noch tot verval van de vordering van de geïntimeerde.

3.2. Over de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

- 3.2.1. De geïntimeerde merkt terecht op dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen als dusdanig niet toepasselijk is op de procedure die gevoerd wordt door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle. Deze procedure wordt immers gevoerd van zodra er een materiële vaststelling is van een inbreuk op de bepalingen van de nomenclatuur. Deze procedure wordt ingesteld krachtens de wet zelf, van zodra een inbreuk wordt vastgesteld. Het gaat in casu niet om een éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van het bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een bestuurde.
- 3.2.2. Dit middel is bovendien niet gegrond nu in het verzoekschrift van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle uitdrukkelijk werd verwezen naar het onderzoek dat door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle werd neergelegd ter griffie, inzonderheid de synthesenota nr. E/XXXX. In deze synthesenota wordt zeer duidelijk per inbreuk de wettelijke bepaling in extenso weergegeven. Tevens wordt verwezen naar de gevalsebespreking en wordt er weergegeven waarop de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle zich steunt. De synthesenota is zeer duidelijk gemotiveerd.
- 3.2.3. Ten onrechte stelt de appellante dat door de geïntimeerde het rechtszekerheidsbeginsel en/of het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Volledig ten onrechte stelt de appellante dat de adviserende geneesheren agenten zouden zijn van het RIZIV. Was er al dus een vertrouwen gewerkt, - wat niet het geval is -, dan nog was het vertrouwen niet gewekt door de geïntimeerde en is de vertrouwensleer dus niet van toepassing.

- 3.2.4.** De geïntimeerde heeft bovendien gelijk dat het rechtszekerheidsbeginsel en bij uitbreiding de vertrouwensleer geen toepassing kan vinden contra legem (zie en vgl. Cass. 1 maart 2010, *Arr.Cass.* 2010, nr. 139, hier navolgbaar).
- 3.2.5.** Bovendien wenst de Kamer van Beroep aan te stippen dat de appellante volledig verkeerd de rol en de bevoegdheid van de adviserende geneesheren inschat. De bepaling dat het formulier tot staving van de aanvraag tot forfaitaire honoraria, dat door de verpleegkundige moet worden ingevuld, aan de adviserend geneesheer moet worden bezorgd, en dat de tegemoetkoming lastens het stelsel van de ziekteverzekering alleen verschuldigd is behoudens verzet van de adviserend geneesheer of het Nationaal college van adviserende geneesheren, heeft alleen betrekking op de tegemoetkoming van de ziekteverzekering in de desbetreffende verstrekkingen. In rechte kan daaruit geenszins worden uit afgeleid dat, bij gebrek aan dergelijk verzet, de nomenclatuur correct werd toegepast door de verpleegkundigen (zie en vgl. R.v.St., 29 juni 2004, nr. 133.337, www.raadvanstate.be, hier navolgbaar).
- 3.2.6.** Ten onrechte stelt de appellante dat er in onderhavig dossier er sprake zou zijn van een gebrekkige bewijsvoering. Er is in de eerste plaats de vaststellingen gedaan door de inspecteurs-verplegers zelf. Deze personen zijn bevoegd om vaststellingen te doen en zijn uitermate vertrouwd met de evaluatie van de Katz-schalen. Daarnaast werden verschillende verzekerden verhoord en werden er nog eens verschillende huisartsen verhoord in verband met de overscoring van de evaluatieschaal. De appellante kan onmogelijk blijven voorhouden dat het onderzoek vluchtig werd gevoerd.
- 3.2.7.** Terecht stelt de geïntimeerde dat de belangrijkste eerste daad van onderzoek deze is van het persoonlijk contract dat de inspecteur of de controleur heeft met de betrokken verzekerden en zijn omgeving waarbij door anamnese en door de visu vaststellingen een eigen score wordt gegeven. De geïntimeerde merkt bovendien terecht op dat om de objectiviteit maximaal te garanderen, in het belang van de appellante zelf, steeds de meest gunstige score werd weerhouden tussen deze van de huisarts én deze door de inspecteur of controleur. Bovendien werd de geïntimeerde in de persoon van verpleegkundigen en de regioverantwoordelijke van A... steeds gehoord nopens deze overscore.

3.3. Het recht op een eerlijk proces

- 3.3.1.** Ten onrechte stelt de appellante dat het recht op een eerlijk proces werd geschonden in de zin van artikel 6 van het EVRM. De Kamer van Beroep wenst vooreerst te stellen dat het recht op een eerlijk proces op tegenspraak gewezen en het recht op een onpartijdige rechter gelden als algemene rechtsbeginselen ten aanzien van elke jurisdictionele beslissing. Het beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid is vanzelfsprekend ook van toepassing op de Kamer van Beroep die kennis neemt van dit dossier.
- 3.3.2.** Overeenkomstig artikel 144 § 1 van de Z.I.V.-wet 1994 worden bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle Kamers van eerste aanleg en Kamers van beroep ingesteld. De kamer van eerste aanleg is krachtens de wet samengesteld uit een door de Koning benoemde stemgerechtigde voorzitter (magistraat of eremagistraat) en twee stemgerechtigde leden, artsen, benoemd door de Koning op de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen, als werkende leden en twee stemgerechtigde leden benoemd door de Koning uit de kandidaten voorgedragen door de groepen representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners/verzorgingsinstellingen als werkende leden. De Kamer van Beroep is krachtens de wet samengesteld uit een door de Koning benoemde magistraat (of eremagistraat), als werkend lid, en twee leden, artsen, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen, als werkende leden én twee leden, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten voorgedragen door de groepen representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners/verzorgingsinstellingen als werkende leden.
- 3.3.3.** De voordracht door de Koning uit lijsten voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en de groepen representatieve organisaties van zorgverleners en/of verzorgingsinstellingen impliceert niet dat de leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van Beroep zouden zetelen als vertegenwoordigers van deze instellingen. De leden zetelen in hun persoonlijke naam en leggen als lid van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van Beroep de bij decreet van 20 juli 1831 voorgeschreven eed af betreffende de naleving van de wet (artikel 145, § 9 van de Z.I.V.-wet van 1994). Bovendien is bij de wet bepaald dat hun mandaat onverenigbaar is met dat van lid van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (artikel 145, § 2, tweede lid Z.I.V.-wet 1994).

- 3.3.4.** Het geheel van de voormelde bepalingen en uitgangspunten in zake de benoeming, de samenstelling en het mandaat van de leden van de Kamer van Eerste aanleg en van de Kamer van Beroep staat garant voor de onafhankelijkheid van de beide Kamers ten aanzien van beide partijen in deze zaak.
- 3.3.5.** Het argument van de appellante dat de Kamers van eerste aanleg en deze van Beroep zouden zijn opgericht in de "schoot" van het RIZIV strookt niet met de bepalingen van de wet. In artikel 144, § 1 van de Z.I.V.-wet 1994 wordt enkel vermeld dat deze kamers worden ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle. In geen geval maken de Kamers deel uit van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle.
- 3.3.6.** Het feit dat de terugbetaling die ten laste van appellante kan worden opgelegd, ten goede komt aan het RIZIV (in het algemeen belang), is evenmin een reden om deze Kamers met het RIZIV te vereenzelvigen;
- 3.3.7.** Het feit dat de zittingen van de administratieve rechtscolleges in de gebouwen van het RIZIV plaatsvinden, brengt de onafhankelijkheid van de administratieve rechtscolleges niet in het gedrang (zie en vgl. R.v.St. 29 juni 2004, nr. 133.338, www.raadvanstate.be, hier navolgbaar).

3.4. De bewijslast

- 3.4.1.** De appellante heeft gelijk door te stellen dat het aan de Dienst behoort om het bewijs te leveren van de inbreuken die aan appellante ten laste worden gelegd.
- 3.4.2.** Alleen het proces-verbaal van vaststelling heeft een bijzondere bewijswaarde, doch enkel en alleen voor wat de materiële vaststellingen betreft gedaan door de geneesheren-inspecteurs. De bijzondere bewijswaarde kleeft niet aan de afleidingen of interpretaties van de nomenclatuur.
- 3.4.3.** De verklaringen afgelegd door de verzekerden in de processen-verbaal hebben evenmin een bijzondere bewijswaarde. Deze verklaringen dienen door de Kamer van Beroep te worden getoetst aan de waarachtigheid. Daarmee dient rekening te worden gehouden met de o.a. de "medische" toestand van de verzekerden en de "afhankelijkheid" van deze verzekerden, die in casu worden verzorgd door de verpleegkundigen in dienst van appellante. Op zich vormt een verklaring van een verzekerde geen bewijs van de inbreuk. Deze moet altijd getoetst worden per geval.

3.4.4. Het argument van appellante dat met bepaalde verklaringen van verzekerden geen rekening kan worden gehouden omdat deze verzekerden oud, en/of dementerend zouden zijn, kan slechts deels aanvaard worden. Terecht merkt de geïntimeerde op dat een beginnende dementie niet inhoudt dat de verzekerden onbekwaam zijn. Bovendien is het zo dat het gaat om thuisverpleging. Er dient dan ook aangenomen te worden dat de verzekerde patiënten een hoge graad van zelfredzaamheid bezaten en voldoende geestelijk gezond om verklaringen af te leggen met kennis van zaken.

3.5. De verschillende tenlasteleggingen

3.5.1. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de tenlasteleggingen degelijk werden bewezen aan de hand van het grondig uitgevoerd onderzoek door de Dienst, en dat uitstekend werd belicht in de gevalsbespreking nr. E/XXXX, en dat werd gevoegd in het dossier van de rechtspleging.

3.5.2. De Kamer van Beroep stelt vast dat in haar syntheseconclusies de appellante betreffende de verzekerde F... doet opmerken dat de score gegeven door de verpleegkundige-inspecteur onmogelijk de realiteit weergeeft.

3.5.2.1. De Kamer van Beroep stelt vast dat in de verklaring van de zorgverlener, mevrouw G..., zelf wordt gesteld dat het gaat om een grenssituatie. De appellante haalt aan dat de score van de huisarts die wordt gebruikt, niet klopt met de bevindingen van de inspecteur voor wat het item " zich klenden " betreft;

3.5.2.2. Terecht stelt de geïntimeerde echter dat voor de aanrekening van een forfait B of A, er moet voldaan zijn aan minstens een aantal scores voor de andere onderdelen, zijnde transfer/verplaatsen, toiletbezoek, continentie en eten.

3.5.2.3. De Kamer van Beroep stelt vast dat de scores van de verpleegkundig-inspecteur en de huisarts voor die onderdelen identiek zijn. Telkens wordt voor die items een score 2 gegeven.

3.5.2.4. Uit die bevindingen en de verklaring van de zorgverlener, mevrouw G... zelf, blijkt duidelijk dat voor die items door de appellante werd overscoord.

3.5.3. Alle tenlasteleggingen zijn dan ook genoegzaam bewezen.

3.6. De aministratieve geldboete

3.6.1. De Kamer van Beroep gaat niet in op de vraag van de appellante om geen administratieve geldboete op te leggen.

3.6.2. Terecht wijst de geïntimeerde op de ernst van de feiten. Bij talrijke verzekerden werd overgescoord door de appellante. Er werd voor 14.899,38 € ten onrechte aangerekend aan de ziekteverzekering.

3.6.3. De Kamer van Beroep wijst ook op het feit dat de door de Kamer van Eerste Aanleg opgelegde geldboete licht is in vergelijking met de vroegere boetes van vóór de inwerkingtreding van het Sociaal Strafwetboek.

3.6.4. De Kamer van Beroep ziet dan ook geen enkele reden om de opgelegde geldboete met uitstel op te leggen.

3.7. Besluit

3.7.1. Alle grieven van de appellante worden verworpen. Het hoger beroep is volledig ongegrond.

3.7.2. De bestreden beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg wordt dan ook volledig bevestigd.

*

* *

OM DEZE REDENEN,

De KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het ongegrond.

Bevestigt in al haar onderdelen de beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg van 22 oktober 2014.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 14 december 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent DOOMS, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Vincent DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent DOOMS, magistraat-Voorzitter, en dokter Marc DUBOIS en dokter Eva TRAEY, leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mieke PEETERS en mevrouw Ingrid NOLIS, leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de verplegingsinrichtingen; de leden-geneesheren en leden-verpleegkundigen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.